

4 pav. Radiniai: 1 – molio tinkas (šurfas 2); 2–3 – keramika (šurfas 3); 4 – molio tinkas (šurfas 3). D. Petrulio nuotr.

Fig. 4. Finds: 1 – clay daub (test pit 2); 2–3 – pottery (test pit 3); 4 – clay daub (test pit 3).

Likusiose šurfluose (5–18) kultūrinio sluoksnio nebuvo. Iš viso surasta 18 vienetų inventorintų radinių (2 varinės grandys, 3 spalvoto metalo lydinukai, 4 keramikos šukės, medžio anglies gabaliukas, 2 molio tinko gabaliukai, 3 geležinės kaltinės vyns, vėlesnio laikotarpio radiniai ir kt.) (4–5 pav.). Jie datuoti XI–XX a. Atlikus zooarcheologinės medžiagos analizę identifikuoti galvijų kaulų 5 fragmentai.

Remiantis tyrimų rezultatais, projektuojamos teritorijos P dalis patenka į papėdės gyvenvietės teritoriją. Ją greta šurfų 1–4 siūloma prieš žemės judinimo darbus visiškai iširti. Likusioje sklypo dalyje kultūrinio sluoksnio nėra, fiksuotas perartas dirvožemis. Tyrimų metu surinkti radiniai perduoti į ŽMA.

The settlement at the foot of Džiuginėnai Hillfort

In 2013, a field evaluation (eighteen 4 m² test pits, a total of 72 m²) (Fig. 1) was conducted at the site of a planned plot in the visual protection zone of the site of the settlement at the foot of Džiuginėnai Hillfort (Telšiai District, W Lithuania). Test pit 1 contained 11th–18th-centuries finds: 2 copper chains, a silver bar, and a small copper bar (Fig. 5), test pit 2 an 11th–13th-centuries, 45 cm thick cultural layer with sparse finds, and test pit 3 a dark grey layer of soil with

5 pav. Radiniai: 1 – sidabro lydinys (šurfas 1); 2 – vario lydinukas (šurfas 1); 3 – vario lydinukas (šurfas 6). D. Petrulio nuotr.

Fig. 5. Finds: 1 – the silver bar (test pit 1); 2 – a small copper bar (test pit 1); 3 – a small copper bar (test pit 6).

clay daub and pottery (Fig. 4) that was identified as an early 2nd-millennium cultural layer (Figs. 2–3). No cultural layer was discovered in the remaining test pits (5–18). Based on the evaluation results, the S part of the planned plot is within the settlement's territory.

Giedrė Piličiauskienė,
Laurynas Kurila

Gyvenviečių Kapitoniškių pilkapių vietoje tyrimai 2012 m.

2012 m. gegužės mėnesį vykdė Kapitoniškių pilkapių vietos (UK 25174) (Kaišiadorių r., Rumšiškių sen.) žvalgomieji tyrimai. Kapitoniškių pilkapių vieta yra dešiniajame Kauno marių krante. Tai dalis archeologinių paminklų, išsidėsčiusių tarp Dovainonių ir Kapitoniškių, komplekso. Šiuo metu jį sudaro Dovainonių (Kapitoniškių) pilkapynai I–V, Dovainonių (Kapitoniškių) piliakalnis ir Kapitoniškių pilkapių vieta. Šiuos saugomus archeologinius paminklus jungia bendras vizualinis apsaugos zonos pozonis. Be to, apie 100 m į PV nuo Kapitoniškių pilkapių vietos yra į KVR neįtraukta Kapitoniškių palivarko vieta. Praeityje netoli būta ir daugiau paminklų: apie 1–1,1 į Š nuo

Dovainonių (Kapitoniškių) pilkapynų buvo pilkapynas, anksčiau vadintas Dovainonių pilkapynu II. Dabar čia pilkapių jau nėra išlikę. Į R nuo Kapitoniškių pilkapių vietos, dabar Kauno marių bent dalinai užlietoje teritorijoje buvo Kapitoniškių pilkapynas. Be to, įvairiose vietose praktiškai visame aptariamame mikroregione aptikta akmens–geležies amžiaus radinių: titnaginių dirbinių ir titnago nuoskalų, akmeninių kirvių, brūkšniuotosios bei grublėtosios keramikos šukių, geležies šlako ir gargažių ir kt. Radimviečių teritorijos nėra nustatytos, jos neįtrauktos į NKVR, daugelis šių radinių aptikta tyrinėjant kitus paminklus.

Kapitoniškių pilkapyną 1953–1954 m. tyrinėjo A. Tautavičius, t. y. dar iki patvenkiant Kauno marias. Tuomet iširta 50 išlikusių pilkapių. Pilkapyno PR dalyje aptikta degintinių žmonių kapų su vėlyvajam geležies amžiui būdingomis įkapėmis, ŠV dalyje – griautinių, degintinių ir simbolinių žirgų kapų, datuojamų tuo pačiu laikotarpiu. Dalis pilkapių ŠV grupėje buvo tušti. Pilkapyno teritorijoje aptikta ir radinių iš ankstesnių gyvenviečių (titnago radinių, keramikos šukių) (LIIR, f. 1, b. 27). Patvenkus Kauno marias, pilkapyno teritorija ar jos dalis atsідūrė po vandeniu. Vėlesnių tyrimų ir žvalgymų metu paaiškėjo, kad pilkapyno (ar greta buvusio plokštinio kapinyno?) teritorija galėjo būti didesnė arba šalia praeityje galėjo būti kita pilkapių grupė. 1985 m. A. Bliujienė Kauno marių krante aptiko du degintinius kapus (LIIR, f. 1, b. 1235). 1999 m. E. Ivanauskas apie 500 m į R nuo buvusio Kapitoniškių pilkapyno rado

1 pav. Geofizikinių ir žvalgomųjų tyrimų vietų situacijos planas. 1 – saugomos Kapitoniškių pilkapių vietos teritorijos riba, 2 – GPR profiliai, 2 – tirtos perkastos. L. Kurilos brėž.

Fig. 1. Situation plan of the geophysical and field evaluation sites. 1 – protected territory of Kapitoniškės barrow site, 2 – GPR profiles, 3 – excavated trenches.

3 vėlyvojo geležies amžiaus degintinius kapus (LIIR, f. 1, b. 3418). Be to, Kapitoniškių apylinkėse daugkartinių žvalgymų metu (J. Balčiūno, B. Dakanio, A. Strazdo, G. Zabelos, E. Ivanausko) (ATL 1992 ir 1993 metais, V., 1994, p. 287–288; LIIR, f. 1, b. 2444) aptikta nuo akmens amžiaus iki naujųjų laikų datuojamų radinių. Remiantis šiais duomenimis, apibrėžta apie 5,1 ha dydžio saugoma teritorija, kuriai suteiktas kiek sąlyginis Kapitoniškių pilkapių vietos pavadinimas. Iš tiesų tai – daugiasluoksni, tačiau labai sužalota archeologinė vietovė.

2012 m. vykdytų žvalgomųjų tyrimų metu 3280 m² ploto sklype, jo dalyje, esančioje į Š ir ŠR nuo sporto aikštelių, kurias įrengiant greičiausiai buvę atlikti didelės apimties žemės judinimo darbai, buvo iširta 164 m². Iškastos 7 10–66 m² dydžio perkastos ir vienas 4 m² dydžio šūrfas. Taip pat buvo atlikti geofizikiniai tyrimai georadaru – 5 GPR profiliai (1 pav.).

2 pav. Tyrimų metu aptikti radiniai: 1 – segė ar apkalas (?) iš perkamos 1; 2 – antkaklės fragmentas iš perkamos 3; 3 – titnaginio kirvelio nuoskala iš perkamos 6; 4 – grublėtosios keramikos šukė iš perkamos 6. G. Piličiauskienės nuotr.

Fig. 2. Finds discovered during the investigation: 1 – a brooch or decoration (?) from trench 1; 2 – a neck-ring fragment from trench 3; 3 – the flint axe flake from trench 6; 4 – a potsherd with a rough surface from trench 6.

Perkasa 1 kasta norint išsiaiškinti anomalijos, pastebėtos GPR 2D radarogramoje, kilmę. Ji 6x3 m dydžio, ilgąja kraštine orientuota PV–ŠR kryptimi (255–75°). Perkamos paviršių (H_{abs} 48,01–48,30 m) dengė 40–70 cm storio miškožemis, po kuriuo fiksuotas įžemis – gelsvas priemolis. Šioje perkasoje miškožemio sluoksnyje aptiktas vienintelis radinys – iš vario lydinio lieta, pagaminta imituojant pynimą kiauaraštė segė ar apkalas (2:1 pav.). Dirbinys greičiausiai datuojamas XIX–XX a.

Perkasa 2 buvo 6x3 m dydžio ir šioje vietoje ištirta siekiant išsiaiškinti anomalijos, pastebėtos GPR 2D radarogramoje, kilmę. Perkasa ilgąja kraštine orientuota ŠV–PR kryptimi (338–158°). Perkamos paviršių (H_{abs} 48,73–48,98 m) dengė 40–74 cm storio miškožemio sluoksnis, po kuriuo slūgsojo įžemis. Šioje perkasoje miškožemyje rasta grublėtosios keramikos šukė.

Perkasa 3 buvo 6x2 m dydžio, ilgąja kraštine orientuota ŠV–PR kryptimi (338–158°). Jos paviršių (H_{abs} 49,32–49,59 m) dengė 50–85 cm storio miškožemio sluoksnis, po kuriuo didžiojoje perkamos dalyje slūgsojo įžemis – gelsvas priemolis. Perkamos vidurinėje ir PR dalyse po miškožemiu, 60–70 cm gylyje atidengtos neaiškios kilmės 40–50 cm pločio ir 1–1,8 m ilgio pilko priemolio dėmės, besitęsiančios už ŠR sienelės ribų. Jų gylis įžemyje siekė 20–30 cm. Jokių radinių dėmėse nerasta. Nukasus miškožemį perkamos ŠV dalyje 75 cm gylyje išryškėjo 40x40 cm dydžio juodos degėsingos žemės kontūras, besitęsiantis už PV sienelės ribų. Objekto gylis įžemyje – 35 cm. Jo užpildas – juoda degėsinga žemė, kurioje radinių nerasta. Tai – neaiškios chronologijos lauzavietės liekanos. Perkasoje 3 aptikti 9 radiniai, visi – miškožemio sluoksnyje. Vertingiausias radinys – apsilydęs žalvarinės vytinės antkaklės fragmentas (2:2 pav.), datuojamas vėlyvuoju geležies amžiumi. Jis čia greičiausiai pateko iš suardyto degintinio kapo. Tai pat rasta keletas vinių, pasagvinė, žąslų užsegimo dalis, peilio įklotės dalis.

Perkasa 4 kasta 10x2 m dydžio, ilgąja kraštine orientuota PV–ŠR kryptimi (240–60°). Jos paviršių (H_{abs} 47,75–48,16 m) dengė 40–60 cm miškožemis, po kuriuo slūgsojo įžemis (didžiojoje perkamos dalyje tai buvo rausvas priemolis). Vienintelis radinys buvo žiesto, rusvai glazūruoto indo šukė, rasta miškožemyje.

Perkasa 5 buvo 9x2 m dydžio, ilgąja kraštine orientuota PV–ŠR kryptimi (215–35°). Perkamos paviršių (H_{abs} 48,43–48,84 m) dengė 43–68 cm storio miškožemis, po kuriuo atidengtas įžemis – gelsvas priemolis. Radinių šioje perkasoje nerasta.

Perkasa 6 buvo didžiausia – 22x3 m. Ilgąja kraštine ji orientuota PV–ŠR kryptimi (238–

58°). Jos paviršių (H_{abs} 49,56–50,09 m) dengė 30–60 cm storio armens sluoksnis. Perkasos PV dalyje nukasus armenį, 42–50 cm gylyje atidengtas pilkai gelsvo smėlio sluoksnis, kurio storis siekė 5–18 cm. Šiame sluoksnyje rasta perdegusių kauliukų, skaldytų ir neskaldytų akmenų, titnago radinių. Jį galima būtų įvardyti kaip akmens amžiaus kultūrinį sluoksnį. Šioje perkasos dalyje H_{abs} 49,17–49,31 m išryškėjo perkasą kertantis ir už jos R–V kryptimi nusi-
tęsiantis 2–3 m skersmens netaisyklingos formos pilkšvo smėlio su negausiais smulkiais angliukais kontūras (*objektas 4*) (3 pav.). Jame rasta skaldytų ir neskaldytų 5–50 cm skersmens akmenų. Pilkos smėlio storis buvo 10–12 cm, žemyje jis buvo įgilintas 2–3 cm. Šis objektas gali būti nežymiai įgilinto pastato liekanos (?). Objekto radiniai – titnago nuoskalos, tarp kurių pasitaikė gludinto titnaginio kirvelio nuoskala (2:3 pav.), perdegusių kauliukų fragmentai. Kirvelio nuoskala leistų objektą datuoti vėlyvuju neolitu. 50–60 cm gylyje šioje perkasos dalyje pasiektas žemės – gelsvas priemolis.

Nukasus armenį, ties perkasos viduriu 40–50 cm gylyje (H_{abs} 49,30–49,40 m) išryškėjo ovalo formos apie 3,5x1,5 m dydžio pilko degėsingo smėlio dėmės kontūrai – įgilintas *objektas 1* (4 pav.). Žemyje jis buvo įgilintas 10–25 cm. Objekto užpildas – pilkas degėsingas smėlis. Angliukai buvo labai smulkūs, prastos būklės, jų surinkti nepavyko. Dėmėje buvo gausu perdegusių skaldytų akmenų, dalis kurių jau buvo sutrupėję. Šiame objekte aptiktas 41 radinys. Daugiausia rasta grublėtosios keramikos šukių (2:4 pav.). Taip pat aptikta akmeninio gludinto dirbinio (kirvelio arba kaplio?) nuoskala, 3 tinko gabalėliai, keletas titnago nuoskalų, smulkių gyvulių kaulų fragmentų. Įgilintą objektą 1 galima vertinti kaip išsklaidytą I tūkst. vidurio laužavietę.

3 pav. Objektas 4 perkasoje 6 iš ŠV. L. Kurilos nuotr.

Fig. 3. Object 4 in trench 6, as seen from the NW.

4 pav. Įgilinto objekto 1 perkasos pjūviai iš PV.

L. Kurilos nuotr.

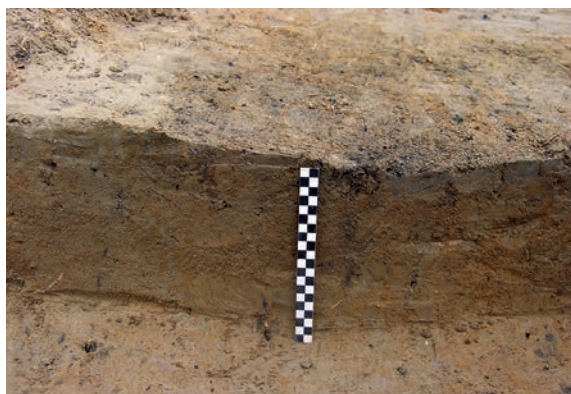
Fig. 4. Cross-sections of object 1 in trench 6, as seen from the SW.

Dar vienas pilko degėsingo smėlio kontūras (įgilintas *objektas 2*) išryškėjo nukasus dirvožemį, 40–50 cm gylyje (H_{abs} 49,34–49,40 m). Jis buvo netaisyklingos formos, palei PR sienelę nusidriekęs apie 1,65 m, jo plotis siekė 30–60 cm (5 pav.). Objektas tęsėsi už PR sienelės ribų. Duobės pilko degėsingo smėlio užpilde buvo gausu perdegusių – suskilinėjusių, sutrupėjusių akmenų. Nors šiame objekte angliukų koncentracijos buvo didesnės nei pirmajame, tačiau ir

5 pav. Įgilintas objektas 2 perkasoje 6 iš ŠV.
L. Kurilos nuotr.

Fig. 5. Sunken Object 2 in trench 6, as seen from the NW.

6 pav. Įgilinto objekto 3 perkasoje 6 pjūvis iš ŠR.
L. Kurilos nuotr.

Fig. 6. Cross-section of sunken object 3 in trench 6,
as seen from the NE.

čia jie buvo itin prastos būklės, pažiūrę dėl prie pat tekančio upelio. Buvo paimtas anglių mėginys radiokarboniniam datavimui, tačiau datos gauti nepavyko – anglies buvo išlikę per mažai datuojant konvenciniu C^{14} būdu. Įžemyje (gelsvame priemolyje) objektas buvo įgilintas 10–22 cm. Jame rasta 18 grublėtosios keramikos šukių ir viena perdegusi titnago nuoskala. Šį įgilintą

objektą galima įvardyti kaip dar vieną išsklaidytą I tūkst. vidurio laužavietę.

Įgilintas objektas 3 – šviesiai pilko smėlio su smulkiais angliukais dėmė – išryškėjo nukasus pilką objekto 1 smėlį, 56 cm gylyje (H_{abs} 49,27 m). Dėmė buvo 60x58 cm skersmens, įžemyje įgilinta 22 cm (6 pav.). Po ja 78 cm gylyje buvo pasiektas įžemis – gelsvas priemolis. Objekte rasta smulkių perdegusių kauliukų ir keletas didesnių nedaug apdegusių gyvulių kaulų fragmentų, nedidelė stipriai apsitrynusi grublėtosios keramikos šukė. Iš šio objekto buvo paimtas mėginys datavimui (kaulo fragmentas), kuris datuotas radiokarboniniu metodu Vilniaus radioizotopinių tyrimų laboratorijoje. Deja, gautą datą Vs 2270: 3910±340 BP (σ 1 2880–1970 cal BC) tenka vertinti kaip nepatikimą: dėl per mažo anglies kiekio mėginyje buvo gautas per didelis standartinis nuokrypis. Greičiausiai tai – I tūkst. vidurio laužavietės liekanos.

Tik keli geležies amžiaus radiniai perkasoje 6 rasti ne objektuose: geležies šlako gabalas ir dvi grublėtos keramikos šukelės.

Perkasa 7 buvo 5x2 m dydžio, ilgąja kraštine orientuota PV–ŠR kryptimi (223–43°). Perkastos paviršių (H_{abs} 50,89–51,21 m) dengė maišytas 22–30 cm storio armens ir rausvo molio sluoksnis, greičiausiai užstumtas ant šioje vietoje buvusio žemės paviršiaus šalia esančios krepšinio aikštelės statybos metu. Po juo slūgsojo pilko armens su pavieniais angliukais sluoksnis. Jo storis siekė 55–98 cm. Šiame sluoksnyje 60–100 cm gylyje nuo žemės paviršiaus fiksuoti iki 6 cm storio balto ir juosvo žvyringo smėlio tarp sluoksniai, suplauti šalia tekančio upelio. Įžemis (gelsvas priemolis) pasiektas 1–1,32 m gylyje. Armenyje, 73 cm gylyje, rastas arklio apatinio žandikaulio fragmentas su 3 dantimis. Jokių kitų radinių ar

struktūrų neaptikta, tad lieka neaišku, ar arklio žandikaulis pateko į šią vietą iš suardyto žirgo kapo, ar tai – vėlesnių laikų radinys.

Šurfas 1 kastas 2x2 m dydžio, sienelėmis orientuotas PV–ŠR (242–62°) x ŠV–PR (332–152°) kryptimi. Šurfo paviršių (H_{abs} 48,28–48,34 m) dengė 58–67 cm storio miškožemio sluoksnis. Po juo didžiojoje šurfo dalyje atidengtas įžemis – gelsvas priemolis. Palei šurfo ŠV sienelę po miškožemiu, 64 cm gylyje, atidengta 30–40 cm pločio, iki 40 cm storio pilko žvyringo smėlio juosta, nusitęsianti už šurfo ribų Š ir V kryptimis. Po pilku smėliu, 80–100 cm gylyje, pasiektas gelsvas priemolis. Pilko žvyringo smėlio juostą galima įvardyti kaip buvusią šalia tekančio upelio vagą. Vienintelis šurfo radinys buvo miškožemio sluoksnyje rasta retušuota nuoskala.

Tirtos kultūros vertybės – Kapitoniškių pilkapių vietos – teritorijoje ir jos aplinkoje buvo užfiksuotos 6 naujos radimvietės, kuriose žemės paviršiuje iš viso surinkti 38 titnago ir keramikos radiniai, datuojami mezolitu – naujaisiais laikais. Apie radimvietes informuotas KPD.

Remiantis atliktų žvalgomųjų archeologinių tyrimų duomenimis ir žiniomis apie saugomoje Kapitoniškių pilkapių vietos teritorijoje bei jos aplinkoje aptinkamus archeologinius radinius, galima teigti, kad minėtoje teritorijoje yra didelė tikimybė aptikti nesuardytų įvairių laikotarpių kultūrinių sluoksnių, objektų ir radinių. Todėl ateityje kultūros vertybės – Kapitoniškių pilkapių vietos (UK 25174) – teritorijoje vykdant žemės judinimo darbus būtina atlikti detaliuosius archeologinius tyrimus. Vizualinės apsaugos zonos pozonio teritorijoje žemės judinimo darbų metu būtini žvalgomieji archeologiniai tyrimai.

The 2012 field evaluation at the site of the Kapitoniškės barrows

In 2012, an evaluation was conducted at the Kapitoniškės barrow site (Rumšiškės eldership, Kaišiadorys District). This site is part of an archaeological complex situated between Dovainonys and Kapitoniškės villages. On the 3280 m² plot, seven 10–66 m² trenches and one 4 m² test pit (a total of 164 m²) were excavated (Fig. 1). A geophysical survey using georadar was conducted and five 5 GPR profiles were made.

Trench 1 (6 x 3 m) contained a bronze brooch or decoration (Fig. 2:1), probably from the 19th–20th centuries, trench 2 (6 x 3 m) a potsherd with a rough surface, and trench 3 (6 x 2 m) a partially melted fragment of a bronze twisted wire neck-ring (Fig. 2:2), that dates to the Late Iron Age and probably found its way there from a destroyed burial; several nails; a horseshoe nail, part of a bit fastener, and part of a knife tang. In trench 3 two grey clay loam stains and the contour of black charcoally soil (the remains of a pyre site of unclear chronology) were found. The only find in trench 4 (10 x 2 m) was a sherd from a hand thrown, brown glazed vessel. No finds were discovered in trench 5 (9 x 2 m).

Trench 6 (22 x 3 m) yielded the best results. A 5–18 cm thick layer of yellowish grey sand, which contained burnt bones, split and unsplit stones, and flint finds (a Stone Age cultural layer), was unearthed at a depth of 42–50 cm in its SW part. In it was found an irregularly shaped contour that was 2–3 m in diameter, 10–12 cm deep, oriented E–W, and filled with greyish sand with sparse quantities of small pieces of charcoal – the remains of a sunken

building (?) (object 4) (Fig. 3). Flint flakes and fragments of small burnt bones were discovered in it. Based on a flake from a ground flint axe (Fig. 2:3), object 4 can be dated to the Late Neolithic.

At a depth of 40–50 cm in the middle of trench 6 was the roughly 3.5 x 1.5 m oval contour of a stain of grey charcoally sand: object 1. It was set 10–25 cm into sterile soil (Fig. 4). The stain contained burnt split stones, charcoal, and 41 finds (sherds of pottery with rough surfaces (Fig. 2:4), a flake from a stone axe or hoe, pieces of daub, flint flakes, and small fragments of animal bones). Another contour of grey charcoally sand (object 2) was unearthened beside object 1 at a depth of 40–50 cm. It was an irregular strip about 1.65 m long and 30–60 cm wide (Fig. 5). The object was set 10–22 cm into sterile soil. It contained burnt and split stones, charcoal, and 18 sherds of pottery with rough surfaces and a burnt flint flake. Object 3 was a stain of light grey sand with small pieces of charcoal that was uncovered after excavating through object 1 down to a depth of 56 cm. The stain was 60 x 58 cm in diameter and set 22 cm into sterile soil (Fig. 6). Fragments of burnt animal bones and a potsherd with a rough surface were found in the object. Samples were taken from this object for radiocarbon dating. Unfortunately the obtained date: Vs 2270: 3910±340 BP (σ 1 2880–1970 cal BC) must be deemed unreliable. Objects 1–3 can be considered mid-1st-millennium pyre sites.

A fragment of a horse mandible that perhaps found its way there from a destroyed horse burial was found in trench 7 (5 x 2 m). A band of grey gravelly sand, a former stream bed, was recorded in 2 x 2 m test pit 1. The only find in it was a retouched flint flake.

Six new find spots, where 38 flint and pottery finds dating to the Mesolithic – Modern

Age were collected on the ground's surface, were discovered on the grounds of the Kapitoniskės barrow site and in its vicinity.

Agnė Vaitkuvienė, Vida Kliaugaitė

Antakščių piliakalnio I papėdės gyvenvietė

2013 m. buvo atlikti detalieji tyrimai privačiame sklype, esančiame Antakščių piliakalnio I su papėdės gyvenvietėje (UK 24013) teritorijoje (Molėtų r.). Tyrimų tikslas – iširti galimas kultūrinio sluoksnio bei su papėdės gyvenvietėje susijusių konstrukcijų liekanas žemės judinimo darbų vietose rekonstruojant esamą pastatą (tvartą). Duomenų apie šioje vietoje išlikusias su papėdės gyvenvietėje siejamas struktūras buvo gauta 2012 m. atlikus žvalgomočius tyrimus rekonstruojamo pastato aplin-

1 pav. Antakščių piliakalnio I su papėdės gyvenvietėje situacijos planas: 1 – 2005 m. žvalgymai; 2 – 2012 m. žvalgomieji tyrimai; 3 – 2013 m. detalieji tyrimai. V. Kliaugaitės brėž.

Fig. 1. Situation plan of Antakščiai Hillfort I and the settlement at its foot: 1 – 2005 field survey; 2 – 2012 field evaluation; 3 – 2013 excavation.